Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 27257/2023
07.05.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Светозар Недељковић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., Општина ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., које заступа Миломир Драшковић адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1925/23 од 10.07.2023. године, на седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1925/23 од 10.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1925/23 од 10.07.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Трстенику П 390/20 од 23.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се према туженима утврди да има право коришћења јужног дела од 0,73 ари к.п. ... у улици ..., по култури земљиште уз зграду - објекат површине 2,77 ари, уписане у л.н. .. к.о. Трстеник, у мерама и границама детаљно описаним у том ставу изреке, и да тужени трпе да тужиља ово своје право упише у јавној евиденцији Службе за катастар непокретности без присуства и посебне сагласности тужених. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да на име трошкова парничног поступка исплати туженима 249.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1925/2023 од 10.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена означена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,

10/23; у даљем тексту: ЗПП) против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд на основу члана 404. став 2. ЗПП, у вези с чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење тужиљиног права коришћења дела парцеле тужене, јер су судови закључили да тужиља није савестан држалац предметног дела парцеле те да нису испуњени услови из члана 28. став 4. Закона о основама својинско-правних односно за стицање права својине на непокретној ствари одржајем, с обзиром да се у уговору о купопродаји од 20.11.1987. године на који се тужиља позива не помиње ни предметна парцела нити ранији објекти на њој (шупа и пољски wc), да су у парници П 647/88 правни претходници тужених оспоравали тужиљино право на имовину купљену од ЕЕ, и да су се тужени одмах успротивили када је тужиља са супругом започела изградњу бесправног објекта на делу предметне парцеле, због чега је тужиљином супругу наложено рушење тог објекта 2011. године.

Имајући у виду напред наведено, по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП, одлучио, као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужбом у овој правној ствари од 27.07.2020. године означена је вредност предмета спора од 200.000,00 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да ревизија тужиље није дозвољена, са којих разлога је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић